

MAGISCHE INTIMITEIT

DEZ MONA

Ik ontmoet hem in de *Glamor Is Undead*-galerij in Antwerpen, bij schilderijen van **Rudy Trouvé** en de muziek van **Cecilia Bartoli**.

Hoe is Dez Mona ontstaan?

Het is allemaal gestart toen ik alleen het podium opzocht en a capella begon te zingen. Nadien kwam er een pianist, contrabassist en gitariste bij die ook *spoken word* deed. Na enkele artistieke verschillen viel het project even stil tot ik twee jaar geleden **Nicolas Rombouts** tegenkwam. Het klikte meteen. We deelden dezelfde visie rond mijn stem, muziek en wat we beiden live wilden brengen.

Op jullie debuut-cd 'Pursued Sinners' komen thema's als schuld en boete, hemel en hel aan bod.

Klopt, dat is een persoonlijke keuze geweest. Het zijn voor mij synoniemen voor wat er dagelijks gebeurt. De hemel en hel reflecteren het goede en het kwade, met de schuld en boete krijgen we iedere dag te maken. Door sommige instanties worden die dingen uitvergroot en daar ga ik veelal niet mee akkoord. Daarom wil ik dat ook laten horen.

De muziek van Dez Mona draait rond stem en contrabas. De basis voor jullie werk ligt in de gospeltraditie en de *negro spirituals*. Hoe kom je bij die sound terecht?

Ik ben altijd al gepakt geweest door de manier waarop die muziek, die veelal vasthangt rond hoop en geloof, mensen zover kan drijven dat er een onvoorstelbare emotie en energie ontstaat. Ik heb dat ook met andere genres, maar gospel springt daar zeker uit. Ik bekijk dat genre ruim, zo beschouw ik fado ook als gospelmuziek. Op het moment dat ik mijn emoties in muziek wou vertalen, liet die gospeltraditie dat het meeste toe.

Ik vernam dat je de opname van 'Pursued Sinners' niet meteen noodzakelijk vond. Je treedt liever live op.

Voor mij zijn optredens van extreem groot belang. Muziek is een *relief*. Het is een middel om gevoelens kwijt te kunnen, iets wat ik in het dagelijkse leven niet kan. Door live te zingen ontdek ik telkens weer nieuwe dingen over mezelf. De intimiteit die je deelt met de mensen die komen luisteren naar wat je te vertellen hebt, is bijna magisch. Ik wil dat mensen daarbij iets herkennen, dat

ze eenzelfde emotie kunnen ondergaan.

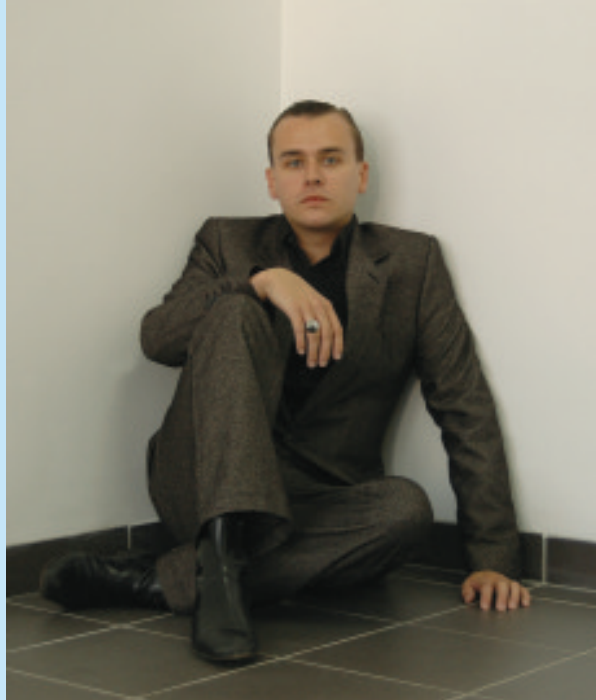
Je werkt vaak samen met andere artiesten. Zo zing je bijvoorbeeld als achtergrondzanger bij Daan. Hoe belangrijk zijn die samenwerkingen voor jou?

Ik kende het werk van Daan eigenlijk niet zo goed, maar nadat hij mij vroeg om samen te werken, heb ik zijn muziek ontdekt. Hij werkt rond dezelfde thema's als ik en na een vlotte kennismaking is die samenwerking ontstaan. In het geval van Dez Mona gaan we wel bewust op zoek naar andere mensen. Zo werken we op 'Pursued Sinners' samen met **Roel van Camp** op accordeon en **Sam Vloemans** op trompet. Nicholas en ik schrijven de muziek en door het samenwerken met andere artiesten ontdekken we nieuwigheden in die muziek. Dat maakt het erg interessant.

Op 21 april 2005, twee jaar na het overlijden van Nina Simone, ging in Antwerpen 'Goddam!', in première. Je bent één van de drijvende krachten achter die *tribute*. Hoe belangrijk is zij voor jou?

Nina Simone is voor mij het beste voorbeeld van hoe iemand zich volledig laat meeslepen door haar eigen energie. Haar

De Antwerpse groep Dez Mona bestaat al zes jaar maar bracht pas in 2005 een cd uit. Met een stembereik van bijna vier octaven is Gregory Frateur de spilfiguur van de groep.

zien optreden en horen zingen is enorm begeistertend. Ze bracht live een kracht mee die extreme proporties kon aannemen. Dat gecombineerd met een uitzonderlijk pianospel en typisch stemgeluid is simpelweg uniek. Met Dez Mona coverden we al nummers van Simone. Daarbij bleek dat niet iedereen wist wie zij was en wat zij bijvoorbeeld betekend heeft voor de rassensrijd in Amerika. Toen zijn we met enkele muzikanten samengekomen om een respectvol eerbetoon te maken. Tot begin 2007 gaan we nog op tournee in België, Nederland, Duitsland en misschien Frankrijk. Nadien stopt het project definitief.

Jouw stem is een uniek instrument. Op de tracks 'This Lonely Morning' en 'Sweet Iniquity' horen we je krijsen en extreem hoog zingen. Waarom doe je dat met je stem?

Hierbij komen we opnieuw op de vertaling van emotie terecht. Hoe laat je immers iets als pijn of woede horen? Met mijn stem ben ik op zoek gegaan naar de manier waarop ik die emoties kan uiten. Dergelijke geluiden ontstaan veelal live, op een moment dat ik die gevoelens effectief kan oproepen. Ik plan zo iets niet op voorhand. De extremiteit kan daardoor verschillen.

Op je negentiende heb je de mogelijkheden van je stem ontdekt. Hoe is dat verlopen?

Dat is allemaal heel natuurlijk gekomen. Onder invloed van andere stemkunstenaars zoals bijvoorbeeld **Diamanda Galas** ben ik beginnen experimenteren. Daarbij

voelde ik weinig verzet en merkte ik dat mijn stem dat kon dragen. Ik heb mijn stem gevormd door enkele workshops te volgen, gecombineerd met een klassiek ondersteunde training.

Hoe hebben andere vocal artists jou beïnvloed?

Ik volgde workshops bij onder meer **Meredith Monk** en **Sainkho Namtchylak**. Zij hebben mij enorm gestuurd en diverse technieken geleerd. Het krijsen is bijvoorbeeld gebaseerd op een klassieke techniek waarbij je eigenlijk de huid gecontroleerd gaat sturen. De stembanden worden daarbij nauwelijks gebruikt. Ik leerde ook hoe belangrijk de stilte is. Er moet rust zijn voor de chaos. Diamanda Galas beschouw ik als één van de grootste stemkunstenaresen van dit moment. Ik kan moeilijk in woorden uitdrukken wat ik precies van haar werk vind.

Galas heeft een grote aanhang in de holebigemeenschap. Thema's als aids en isolatie samen met haar theatrale optredens zijn daar niet vreemd aan. Hoe ervaar je dat met Dez Mona?

Het heeft zeker te maken met extremen en het uitvergrooten van emoties. De homo-gemeenschap is in grote mate aanvaard en toch ook weer niet. Dat is heel herkenbaar voor ons en voor wat we zelf brengen. Wat het publiek betreft zou ik het niet gaan veralgemenen, er zijn ook homo's die het vreselijk vinden wat ik breng. Het heeft uiteindelijk allemaal te maken met de emoties van de mensen en niet zozeer met hun geaardheid.

Jouw stem klinkt bij momenten erg androgyn. Ben je bewust bezig met het man/vrouw-zijn in combinatie met je stemgebruik?

Ik ben daar niet erg mee bezig. Dat wil niet zeggen dat ik me er niet bewust van ben dat ik daardoor mensen in verwarring breng. Het is iets dat ontstaat door de manier waarop ik mijn stem gebruik. Ik beslis soms wel op welke momenten ik vrouwelijker of mannelijker wil gaan klinken. Dat hangt af van het werkproces en het gevoel dat ik erbij wil overbrengen.

Heb je een bepaald ritueel voor je het podium op gaat?

Ja, een *goe glaske* champagne drinken!

Welk ander genre van muziek zou je nog willen bezingen?

Ik heb altijd wel barok willen zingen, maar ik vrees dat het daarvoor te laat is: het vergt immers een extreme techniek om dat te zingen. Barok is voor mij de perfectie.

Tot slot, wat zijn de toekomstplannen met Dez Mona?

We willen met 'Pursued Sinners' Dez Mona promoten om optredens te kunnen plannen. Zo gaan we in het najaar optreden in Nederland en Duitsland en vanaf volgend jaar voorzien we een tournee door België en eventueel Frankrijk. Ons werk live kunnen brengen blijft heel belangrijk.

Tom Plovie / foto's Hilde De Bock

www.dezmona.com